

După asemănarea lor...

Emil Gârleanu

☼ Făcuse Dumnezeu aproape toate lighioanele pământului. Îi rămăsese de înviețuit numai câteva. Pe acestea se hotărî să le *plăsmuiască* după sfatul celorlalte. Astfel putea să cunoască mintea și inima acelor cărora le dăduse suflet mai dinainte. [...]

De aceea, Atotputernicul se plimba pe pământ, întrebând și ascultând în dreapta și în stânga. Într-un rând, odihnindu-se pe o piatră, se gândea cum să mai dea o viețuitoare aerului. Și cum căta cu ochii primprejur, iată ce vede: sub o frunză, o broască; o albină și-un fluture pe câte o floare; și-n mijlocul unei mreje, țesute între două crengi, un păianjen.

Dumnezeu zâmbi, le chemă la el și le spuse:

☼ – Ascultați, vietăților, vreau să vă dau pe ziua de astăzi încă o tovarășă. Doresc să aud *povața* voastră- cum și ce înfățișare să-i alcătuiesc. Mergeți de vă sfătuiți întâi între voi, apoi veniți cu lucrul gata!

Cele patru viețuitoare se traseră mai la o parte, în sfat.

– Bine, dragilor, se umflă broasca, nu-i ajunge Preasfântului că ne are pe noi? O să lase atâtea ființe pe pământ, că nu ne-o ajunge cu ce ne hrăni. Ia să-i croim noi o *dihanie* cum n-a mai văzut nimeni, doar l-om sătura.

Și şu-șu-șu, se sfătuiră. Apoi câteșipatru, veniră în fața Domnului.

– Ei? le întrebă Dumnezeu. Tu, broasco, ce sfat îmi dai?

– Înalt-preasfinte, zise broasca, priviți-mi ochii și faceți-i noii viețuitoare la fel.

– Bun! Dar tu, fluture?

– Priviți-mi trupul.

– Bun! Dar tu, albină?

– Priviți-mi aripile.

– Bun! Dar tu, păianjene?

– Priviți-mi picioarele.

– Bun! Foarte bine! răspunse Dumnezeu și zâmbi: ochi de broască, trup de fluture, aripi de albină și picioare de păianjen! Iată lighioana pe care o doreau ele!

Dihăniile se uitară una la alta...

Dar Dumnezeu blagoslovi în aer, apoi întinse palma. Și în mâna Domnului răsări, deodată, noua viețuitoare.

– Iată sora voastră. Vă place?

Cele patru sfătuitoare răspunseră, codindu-se:

– Da ... mărite Doamne!...

Și Dumnezeu înțelese că noua viețuitoare era într-adevăr frumoasă.

☼ Tocmai în clipa aceasta uite și-o șopârlă. S-o întrebe și pe asta, se gândi Dumnezeu.

– Ei, tu, șopârlă, ce zici că-i mai lipsește ființei acesteia ca să se desăvârșească sfatul celor patru tovarășe ale tale?

– Sprinteneala mea, Doamne, răspunse cu acreală șopârla.

– Fie! Du-te! porunci Dumnezeu făpturii celei noi care se ridicase pe vârful degetului său.

☼ Și așa, din răutatea celor cinci viețuitoare, zbură, pentru întâia oară pe pământ, nebunatica și gingașa *libelulă*.

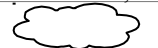
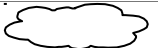

Vocabular:

a plăsmui: a crea, a făuri, a inventa, a născoci;

povață: sfat dat cuiva sau primit de cineva;

dihanie: animal sălbatic, jivină, ființă ciudată.

1. Puneți în ordine ideile principale ale lecturii:

	<i>Discuția dintre Atotputernic și animale</i>
	<i>Dorința șopârlei</i>
	<i>Noua făptură-libelula</i>
	<i>Hotărârea lui Dumnezeu de a crea o nouă vietate</i>

2. Alcătuiți câte o propoziție cu cuvintele de la vocabular.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

---

inimi	inime	picioare	picioare
poveți	povețe	trupuri	trupii
dihanii	dihăanii	rândunici	rândunice
broaște	broaște	căși	case

6. Ilustrează unul din fragmentele care ți-a plăcut mai mult.

- a) *Nu trebuie să dorim răul altuia.*
b) *Dumnezeu dă fiecăruia ceea ce știe că îi este de folos.*
c) *Cei curați cu inima vor fi fericiți, vor fi iubiți de Dumnezeu.*

5. Dă frâu liber imaginației tale, schimbând finalul povestirii.

This image shows a single sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.